

Список літератури: 1. Гольдберг А.А., Островский И.В. Распределение значений мероморфных функций. - М.: Наука, 1970. 2. Valiron G. Lectures on the general theory of integral functions. Toulouse Ed. Privat, 1923. 3. Cluene J. On integral functions having prescribed growth - Canad. J. Math., 1965, 17, N3

Стаття надійшла до редколегії 5.03.82

: К 512.553

О.Л.Горбачук

\mathcal{S} - КРУЧЕННЯ І ПІВДОСКОНАЛІ КІЛЬЦЯ

Всі кільця, які розглядаємо, асоціативні з одиницею, модулі праві й унітарні. Означення та факти, пов'язані з крученнем, наведені у праці [2]. Кільце називають нерозкладним, коли воно не розкладається у пряму суму двох кілець, а це означає, що в кільці всі центральні ідемпотенти тривіальні. Кільце назовемо правим дуо-кільцем, коли всі праві ідеали двосторонні. Крученння \mathcal{R} - називають розщепленням, коли для довільного модуля M підмодуль $\mathcal{R}(M)$ виділяється прямим доданком.

Для кожного правого ідеалу \mathcal{S} кільця \mathcal{R} позначимо через $\mathcal{E}_{\mathcal{S}} = \{J \in \mathcal{R}, J - \text{правий ідеал і } J + \mathcal{S} = \mathcal{R}\}$.

Л е м а . Якщо \mathcal{R} - дуо-кільце, то система ідеалів $\mathcal{E}_{\mathcal{S}}$ утворює радикальний фільтр.

Доведення проводять безпосередньо перевіркою умов радикального фільтру, беручи $1 = i + s$, де $i \in J$, $s \in \mathcal{S}$.

Зауважимо, що, взагалі кажучи, така конструкція не переноситься на некомутативні кільця, якщо навіть взяти \mathcal{S} - двосторонній ідеал. Крученння, яке відповідає радикальному фільтру $\mathcal{E}_{\mathcal{S}}$, називається \mathcal{S} -крученнем.

Теорема 1. Наступні умови для нерозкладного дуо-кільця R еквівалентні:

- 1/ всі S -кручення над кільцем R розщеплються;
- 2/ всі S -кручення над кільцем R тривіальні;
- 3/ кільце R -локальне.

Доведення. Імплікації $3 \Rightarrow 2 \Rightarrow 1$ очевидні. Покажемо, що з 1 випливає 2 . Радикальний фільтр \mathcal{E}_S має базу з головних ідеалів, тому до цього S -кручення можна застосувати теорему I праці [1] при умові, що для доведення теореми достатньо вимагати двосторонності ідеалів замість породження їх центральними елементами. Оскільки кільце нерозкладне за умовою, то S -кручення тривіальне. Для доведення імплікації $2 \Rightarrow 3$ покажемо, що в R міститься один тільки максимальний ідеал. Візьмемо максимальний правий ідеал J і нехай S -довільний правий ідеал /в кільці во/ праві ідеали двосторонні/, який не збігається з кільцем. Покажемо, що $S \subset J$. Розглянемо S -кручення. За умовою воно тривіальне, тобто $\mathcal{E}_S = \{R\}$. Оскільки J - максимальний і $J \notin \mathcal{E}_S$, то $J + S \neq R$, звідси $S \subseteq J$.

Теорема 2. Над дуо-кільцем вої S -кручення розщеплюються тоді і тільки тоді, коли кільце скінчена пряма сума локальних кілець.

Доведення. Нехай над дуо-кільцем R всі S -кручення розщеплюються. Покажемо, що кільце R - скінчена пряма сума нерозкладених кілець. Припустимо, що це не так, тоді існує безмежна множина центральних ортогональних ідемпотентів $e_1, e_2, \dots, e_n, \dots$. Розглянемо ідеал $S = e_1 R \oplus \dots \oplus e_n R \oplus \dots$ /пряма сума/. S -кручення тоді не тривіальне, тому що $\{0\} \notin \mathcal{E}_S$ /завжди можна вважати, що $S \neq R$ /. Використовуючи теорему I праці [1] у зміненому формулуванні, одержуємо, що S -кручення радикально-півпросте. Нехай J_0 - найменший ідеал радикального фільтру так, що $R = S + J_0$. Для кожного i , $e_i J_0 = 0$,

тому що в іншому разі $J_0 = e_i J_0 \oplus (1-e_i) J_0$ і $(1-e_i) J_0 \in \mathcal{E}_s$,
 оскільки $J_0 \in \mathcal{E}_s$ і $e_i J_0 \subset S$. З умови мінімальності J_0
 випливає, що $J_0 = (1-e_i) J_0$, а звідси $e_i J_0 = 0$. З роз-
 кладу $1 = s_i + i_0$ і з рівності $e_i J_0 = 0$ маємо,
 $\mathcal{S} \theta_i = e_i \mathcal{S} = \mathcal{S}$. Таким чином, в ідеалі S міститься одиничні кіль-
 ця R , що протирічить вибору S . Одержане протиріччя встанов-
 лює, що кільце R є скінченною прямовою сумою нерозкладних кілець.
 Цяльше переходимо до прямих доданків /див. [1], лема I/, використо-
 вуючи теорему I, одержуємо, що кільце – це скінчена пряма сума
 кальних кілець.

У другий бік проводимо доведення, переходячи до прямих додан-
 ків з використанням теореми I.

Безпосередньо з теореми I і 2 випливає такий наслідок.

Наслідок. Над дуо-кільцем всі S -кручення тривіальні
 і тоді і тільки тоді, коли кільце – локальне.

Список літератури: І. Горбачук Е.Л. Коммутативные коль-
 ца, над которыми все крученя расщепляемы. – Математические иссле-
 дования, 1972, т.7, № 3. 2. Мишина А.П., Скорняков Л.А.
 Абелевы группы и модули. – М.: Наука, 1969.

Стаття надійшла до редколегії 09.02.82